25. marts 2021

P9_TA(2021)0092

Anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 25. marts 2021 om anmodning om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til anmodning af 16. juni 2020 om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet, som er fremsendt af anklageren ved appelretten i Paris i forbindelse med en verserende sag for undersøgelsesdommerne om en forundersøgelse angående påstande om underslæb, organiseret bedrageri, dokumentfalsk, sort arbejde gennem hemmeligholdelse af ansættelsesforhold, misbrug af offentlige midler og hæleri vedrørende misbrug af offentlige midler, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 8. juli 2020,

— der har hørt Thierry Mariani som stedfortræder for Jean-François Jalkh, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,

— der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

— der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 [1],

— der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning,

— der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0051/2021),

A. der henviser til, at undersøgelsesdommerne har anmodet om ophævelse af Jean-François Jalkhs parlamentariske immunitet med henblik på at afhøre ham i forbindelse med nogle påståede strafbare handlinger;

B. der henviser til, at anmodningen om ophævelse af Jean-François Jalkhs immunitet vedrører påstande om underslæb, dokumentfalsk, organiseret bedrageri, sort arbejde gennem hemmeligholdelse af ansættelsesforhold, misbrug af offentlige midler og hæleri vedrørende misbrug af offentlige midler, jf. den franske straffelovs artikel 314-1, 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9, 321-10, 441-l, 441-10, 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8, 313-9, 432-15 og 432-17 og den franske arbejdsmarkedslovs artikel L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 og L8224-5;

C. der henviser til, at der blev indledt en forundersøgelse den 5. december 2016 i forlængelse af en indledende efterforskning, der blev iværksat efter en anmeldelse fra den daværende formand for Europa-Parlamentet den 9. marts 2015 angående et vist antal parlamentariske assistenter for medlemmer af Europa-Parlamentet fra Front National;

D. der henviser til, at Front Nationals organisationsplan, som blev offentliggjort i februar 2015, kun omfattede 15 MEP'er (ud af i alt 23), 21 lokale parlamentariske assistenter og fem akkrediterede parlamentariske assistenter (ud af i alt 54 assistenter); der henviser til, at en række parlamentariske assistenter erklærede, at de havde Front Nationals hovedsæde i Nanterre som arbejdssted, idet nogle af dem anførte, at de var ansat dér på fuld tid, selv om de boede mellem 120 og 945 km fra det erklærede arbejdssted; der henviser til, at det på dette stadie i undersøgelsen kom frem, at otte parlamentariske assistenter praktisk talt ikke arbejdede som sådanne eller kun gjorde det som en meget lille del af deres samlede opgaver;

---

[1] Domstolens dom af 21. oktober 2008, *Marra mod De Gregorio og Clemente*, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, *Gollnisch mod Parlamentet*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, *Gollnisch mod Parlamentet*, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

E. der henviser til, at efterforskningen også afslørede nogle forhold, som kunne skabe tvivl om, hvorvidt de pågældende parlamentariske assistenter rent faktisk havde arbejdsopgaver med forbindelse til Europa-Parlamentet, nemlig:

— ansættelseskontrakter som parlamentarisk assistent i Europa-Parlamentet indføjet mellem to ansættelseskontrakter hos Front National

— ansættelseskontrakter som parlamentarisk assistent i Europa-Parlamentet samtidig med ansættelseskontrakter hos Front National

— ansættelseskontrakter hos Front National, som følger umiddelbart efter ansættelseskontrakter som parlamentarisk assistent i Europa-Parlamentet;

F. der henviser til, at efterforskningen afslørede, at Jean-François Jalkh var ansat som lokal parlamentarisk assistent for Jean-Marie Le Pen fra juli 2009 til april 2014 på fuld tid til en bruttomånedsløn på 3 011,14 EUR; der henviser til, at han samtidig beklædte flere ledende stillinger i Front National, successivt eller kumulativt, og modtog vederlag fra to forskellige virksomheder for revision af kampagneregnskaber; der henviser til, at Europa-Parlamentets generalsekretær den 29. januar 2016 besluttede at inddrive et beløb på 320 026,23 EUR, der var betalt af Europa-Parlamentet på grundlag af Jean-François Jalkhs kontrakt, fra Jean-Marie Le Pen; der henviser til, at de forskellige søgsmål til prøvelse af denne afgørelse blev forkastet, bl.a. ved Den Europæiske Unions Rets dom af 7. marts 2018 ([2]) og ved Den Europæiske Unions Domstols kendelse af 28. november 2018 ([3]);

G. der henviser til, at efterforskningen også afslørede, at Jean-François Jalkh som medlem af Europa-Parlamentet havde en lokal parlamentarisk assistent ansat på fuld tid fra den 1. juli 2014 til den 4. januar 2016, med undtagelse af perioden fra den 24. august 2015 til den 14. december 2015, til en bruttomånedsløn på 2 950 EUR; der henviser til, at der ikke blev fundet nogen e-mails eller andre tegn på, at hun arbejdede som parlamentarisk assistent; der henviser til, at den pågældende parlamentariske assistent figurerede på Front Nationals organisationsplan, der blev offentliggjort i februar 2015, som assistent for næstformanden med ansvar for retlige anliggender, Jean-François Jalkh; der henviser til, at der blev fundet e-mails fra perioden for valgkampen forud for det franske valg i 2015 og kommunalvalget i 2014, som hun havde underskrevet som »assistent for Jean-François Jalkh — valgkontoret«; der henviser til, at der også blev fundet e-mails fra perioden fra juni 2015 til den 21. december 2015, der afslørede, at hun arbejdede for valgkampagnen for Wallerand de Saint-Just, Front Nationals spidskandidat ved regionalvalget i Île de France, selv om hendes kontrakt som parlamentarisk assistent kun var suspenderet til dette formål fra den 24. august til den 14. december 2015; der henviser til, at hun den 11. december 2019 blev sigtet for hæleri vedrørende misbrug af offentlige midler;

H. der henviser til, at undersøgelsesdommerne anser det for nødvendigt at afhøre Jean-François Jalkh;

I. der henviser til, at Jean-François Jalkh var blevet indkaldt af efterforskerne den 18. december 2018 og havde oplyst, at han var til rådighed, men ikke gav møde, efter at hans advokat fire dage inden den aftalte dato havde anmodet om en udsættelse og anført, at Jean-François Jalkh ønskede at benytte sig af sin ret til ikke at udtale sig; der henviser til, at Jean-François Jalkh efter en ny indkaldelse fra efterforskerne den 25. juni 2019 udeblev igen uden at give en begrundelse herfor, selv om hans advokat i en skrivelse af 19. februar 2019 havde bekræftet, at han ville afgive forklaring frivilligt; der henviser til, at han derefter nægtede at give møde den 15. november 2019 for de undersøgelsesdommere, der havde indkaldt ham, idet han påberåbte sig sin parlamentariske immunitet;

J. der henviser til, at den kompetente myndighed med henblik på at foretage afhøring af Jean-François Jalkh i forbindelse med anklagerne mod ham indgav en anmodning om ophævelse af hans immunitet;

K. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget« ([4]);

([2]) Rettens dom (Sjette Afdeling) af 7. marts 2018, Jean-Marie Le Pen mod Parlamentet, T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 28. november 2018, Jean-Marie Le Pen mod Parlamentet, C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

([4]) Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

25. marts 2021

L. der henviser til, at medlemmerne af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;

M. der henviser til, at det fremgår af andet stykke i artikel 26 i den franske forfatning, at medlemmer af Parlamentet ikke i strafferetligt øjemed kan udsættes for anholdelse eller nogen som helst anden frihedsberøvende eller frihedsindskrænkende foranstaltning uden tilladelse fra præsidiet for den forsamling, som medlemmet tilhører, og at denne tilladelse ikke er påkrævet, hvis den pågældende gribes på fersk gerning, eller hvis der foreligger en endelig domfældelse;

N. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;

O. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på fumus persecutionis, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at den pågældende retssag er blevet indledt med det formål at undergrave medlemmets politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet;

1. vedtager at ophæve Jean-François Jalkhs immunitet;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de franske myndigheder og Jean-François Jalkh.